

[Hans Rasmussen.]

dringsforslag om en bedre ferieordning for lærlingene end den, der findes i lovforslaget, er vi selvfølgelig fra socialdemokratiets side villige til mellem anden og tredje behandling at se på dette spørgsmål.

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, men kun knytte nogle enkelte bemærkninger til nogle af de udtalelser, der er faldet.

Jeg har i min ordførertale gjort rede for venstres synspunkter, og der er ingen grund til på dette fremskredne tidspunkt at trække debatten ud. Jeg vil dog gerne understrege en bemærkning fra den højtærede økonomi- og arbejdsminister om, at der ingen principiel uoverensstemmelse er mellem socialdemokratiet og de borgerlige partier vedrørende fri adgang til fagene, det vil altså sige med hensyn til ophævelse af lærlingebegrænsningen. Det tror jeg i og for sig heller ikke at der er. Når det alligevel har været uhyre vanskeligt at nå til vejs ende, er det ikke på grund af socialdemokratiets principielle indstilling, men fordi kræfter udenfor denne sal har prøvet på at øve indflydelse på socialdemokratiet i usaglig retning. Det glæder mig, at det nu så åbent erkendes, at der ingen principiel uoverensstemmelse er. Jeg håber, det vil bidrage til, at socialdemokratiet i fremtiden viser en stærkere modstandsevne, når kræfter udefra prøver på at blande sig i arbejdet herinde.

Må jeg i samme forbindelse sige til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der var inde på, at hele dette begrænsningsspørgsmål faktisk hang sammen med uoverensstemmelserne mellem bogtrykkerne og typograferne, at dette ikke er rigtigt; det har et langt videre sigte, nemlig dette, at der skal være fri adgang til erhvervene. Det er heller ikke rigtigt, at der har været enighed mellem bogtrykkere og avisudgivere på den ene side og typograferne på den anden side om disse begrænsninger. Man har tværtimod ved overenskomstforhandlingerne forsøgt at få begrænsningerne hævet, men det

har ikke været muligt. Det er imidlertid godt, at man nu på dette område griber ind, således at grundlovens ret til frit at søge arbejde bliver sikret også på det område.

Jeg synes, jeg er nødt til at gøre endnu en bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der i forbindelse med ordet „lovjask“, som var brugt her, var inde på, at jeg jo ikke var tilstede ved det møde. Der kunne nemt ved denne bemærkning komme noget odiøst over dette, men det ærede medlem ved jo udmærket godt, at jeg inden mødets begyndelse havde sagt, at jeg måtte gå, når klokken var 11, og det ærede medlem ved også, at jeg er uden skyld i, at socialdemokraterne efterhånden havde lidt vanskeligt ved at finde deres egne ben i denne sag — vi har hjulpet dem til det senere, og jeg håber, at takken herfor må blive varmere, end den har været i de sidste minutter af det ærede medlems tale.

Den højtærede ministers bemærkning til udvalget om det samvittighedsfulde, dybtgående og omhyggelige arbejde, der var udført, er vi naturligvis — jeg går ud fra, at det gælder alle indenfor udvalget — glade for at høre. Vi kunne hertil føje, at vi har været glade for det samarbejde, vi har haft både med ministeren og med embedsmændene.

I anledning af mine udtalelser om begrebet „lovjask“ sagde ministeren, at tingets højtærede formand ikke havde sigtet på udvalgets arbejde i så henseende. Det glæder mig; det vidner jo om en erkendelse, som vi vel allesammen med årene må komme til: at man skal være forsigtig med de stærke ord; jeg har såmænd selv måttet erkende dette, og det glæder mig, at også andre, måske mere betydningsfulde, medlemmer er kommet til den samme erkendelse.

Så vil jeg iøvrigt slutte med at sige, at det ikke har megen værdi, at vi prøver på at uddybe de uoverensstemmelser, der har været. Jeg mener, vi har måttet redegøre for vore synspunkter, men nu, da vi